

FARNÍ ZPRAVODAJ

1 / 2021

PRO FARNOSTI ROUSÍNOV A KRÁLOVOPOLSKÉ VÁŽANY

Svatý Josefe,

vyvolený Bohem k tomu,
abys byl na této zemi ochráncem Ježíše
a nejčistším snoubencem Panny Marie,
ty jsi prožil svůj život v dokonalém plnění povinností
a prací svých rukou jsi živil svatou rodinu v Nazaretě:

ochraňuj milostivě nás,

kteří se k tobě s důvěrou obracíme.

Ty znáš naše touhy, naše starosti a naše naděje:

k tobě se utíkáme, protože víme,

že v tobě najdeme toho, kdo nás ochraňuje.

Také ty jsi zakoušel zkoušky, námahu a únavu;

ale tvůj duch, naplněn nejhlubším pokojem,

jásal radostí pro důvěrný vztah

s Božím Synem, tobě svěřeným,

a s Marií, jeho nejsladší Matkou.

Pomáhej nám, abychom pochopili,

že nejsme sami ve své práci,

abychom uměli odhalit Ježíše vedle nás,

přijali ho s otevřeností a střežili ho s věrností tak,

jak jsi činil ty.

Vypros nám, aby v naší rodině

všechno bylo posvěceno láskou, trpělivostí,

spravedlností a úsilím o dobro.

Amen.

Modlitba sv. Jana XXIII. ke sv. Josefovi

Milí farníci,

v minulém zpravodaji jsem Vám psal o svých pocitech v době, kdy jsme byli izolovaní, s nadějí, že se vše obrátí v dobré. A ještě dnes tíživá situace stále pokračuje. Rada z nás má již zkušenosti s COVID-19.

Někteří touto nemocí prošli bez větších příznaků, jiní s velkými problémy a jsou mezi Vámi i ti, kteří ztratili své blízké. Děti zůstaly doma, mnozí přišli o své zaměstnání, nebo žijí v nejistotě, zda o něj nepřijdou. Nesetkáváme se, rodiny a přátelé jsou od sebe izolovaní. To nám zasazuje velké rány na duši. Otázkou pak může být, kde je ten dobrý Bůh? Opustil nás? Proč nás tak trestá? Pevně věřím, že je nám možná právě v této situaci nejbliž. Ačkoli se můžeme scházet v kostele pouze v malém počtu, jsem rád za to, že stále přicházíte k Pánu Ježíši. Děkuji všem, kteří i přes těžkou dobu vykonávají svou službu pro církev a pro své bližní. Rád bych poděkoval všem, kteří přispěli do Farního zpravodaje a zrealizovali jeho tvorbu. Děkuji všem za finanční dary a také děkuji za to, že nezapomínáte večer na každodenní desátek svatého růžence k Panně Marii.

Velice mne mrzí a trápí, že naši biřmovanci zatím nemají možnost přijmout svátost biřmování, ale vyprošuji jim požehnání. Velmi složité podmínky jsou při setkávání se s dětmi na 1. sv. přijímání. Milí rodiče i prarodiče a kmotři, dbejte na to, abyste se stali pro děti laskavým příkladem, modlete se za ně a i s nimi každý den. Lásku k Bohu se děti učí především v rodinách a v dnešní izolované době se stáváte právě Vy pro Vaše děti takovými katechety, kteří učí naše nejmenší lásce k Bohu.

Letošní rok 2021 je zasvěcen sv. Josefovi, snoubenci Panny Marie. Muž, o kterém je zmínka pouze ve dvou evangeliích na třech místech, muž, který trpělivě a s pokorou vchoval našeho Spasitele, byl oporou Boží Matky. Jaké to muselo být těžké pro něj, pro muže zasnoubeného se ženou, přijmout skutečnost o jejím požehnaném stavu. Jak bude on vypadat pro okolí, jak na něj budou pohlížet přátelé a známí? Proč toto potkalo právě jeho a ne jiné... Bůh nám dává volbu, ano, Josef mohl odejít od Marie, být významným Židem uznávaným v širokém kraji, neboť tesaři byli jakožto stavitelé velice uznávaní a cenění lidé. Jistě měl Josef pochybnosti, možná i vztek. Ale pak přichází slovo od Boha. A Josef – poslechne a slouží Bohu. Přijme Marii za svou ženu, odcestuje do Betléma, najde Marii místo, kde porodí Spasitele, ukrývá Bohorodičku a Ježíše v Egyptě a následně se vrátí zpět do Nazareta. S otcovskou trpělivostí a pokorou a láskou vzal pár věcí na cestu, milou Marii a šel vždy tam, kam Bůh chtěl. Plnil tak Boží vůli.

Neuvidíme v tomto příkladu i sami sebe? Dnes máme plány a představy o životě a najednou přichází něco jiného, než plánujeme. Jiné okolnosti, změna zaměstnání, neshody v rodinách, nebo dokonce i nemoc či smrt blízkého. Možná i to je Boží vůle – Boží plán. Je pro nás mnohdy příliš těžké to vše přijmout, zahodit naše vysněné ideály, změnit plány, přizpůsobit se blízkému nemocnému nebo vystoupit z davu apod. a přes tyto nepřijemnosti nepřestat milovat Boha. Ptáme se, proč zrovna my, co z toho teď máme, jak vypadáme a co si o nás řeknou... Josef poslechl, splnil otcovskou

rolí s pokorou, láskou a s velkou trpělivostí. Nasloucháme Bohu i my? Svátý Josef je svým životem velkým příkladem především pro Vás – všechny muže a otce rodin. Děkuji Vám, že se v postní době po nedělní mši svaté obrácíte k Panně Marii a vyprošujeme milosti u svatého Josefa a tím se stáváme jeho ctiteli.

Papež František sv. Josefa popisuje ve svém apoštolském listě *Patris Corde*, který je pro mě velkou inspirací, a doufám, že naše postní neděle strávené nad tímto listem jsou i pro Vás přínosem.

Moji drazí, doba možná nepřeje setkáním a pořádání akcí, ale toho nejmilejšího, Pána Boha, máme navzdory všem zákazům a nařízením stále u sebe v každém okamžiku. Možná právě toto období může být skrze osobní modlitbu oním časem pro blízkost s Pánem. V této důvěrné tichosti samoty možná lépe poznáte Boží vůli a najdete směr své cesty z tmavých dnů dnešní doby, jako ji našel sv. Josef.

Blíží se Velikonoce, kdy oslavujeme zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Necht' Vám

v těchto dnech Pán žehná a ať je v každém z Vás radost ze spasení, i když třeba budete slavit pouze u televizních obrazovek. Boží láska stále obnovuje naše srdce i v časech zdánlivé samoty. Ať jsou velikonoční dny pro nás plné radosti z přítomnosti Boží.

Požehnané Velikonoce Vám všem!

Přeje otec Ondra

Velikonoční příprava s postní dobou u sv. Václava

Prožíváme zvláštní dobu, a to již druhé Velikonoce, kdy stát nařizuje, abychom se nesetkávali. Abychom netvořili společenství, jak kulturní, tak církevní a dokonce pokud možno ani rodinná. Stát, skoro se dá říct, že celý svět, se uzavřel do svých mikro bublin a snaží se, skoro to tak vypadá, nějak přežít. Alespoň všichni o tom vypráví. Celý svět žije jednou zpraou...virus...virus...virus... Pouze pracovat, pokud možno z domu, nikam

nechodit, abychom sebe nebo jiné nenakazili.

Ó kolik máme času, který můžeme využít sami pro sebe, pro svůj rozvoj, pro svůj vztah s Bohem. Ano, chybí nám společenství, které prožíváme při liturgii. Společenství, ve kterém lze načerpat sílu a podporu stejně naladěných lidí. Lidí, kteří chtějí vzdávat chválu a slávu našemu Spasiteli. Tato doba však nahrává individuálnímu až poustevnickému

soustředění. Umíme ji využít? Umíme žít na poušti či v poustevně dnešních dnů? Umíme se usebrat v myšlenkách a přiblížit se Nejvyššímu? Jsme schopni promlouvat v plné usebranosti? Jsme schopni Bohu děkovat za dary, kterými nás obdařil? Slyšel jsem krásnou myšlenku. Všichni, kteří jsme biřmováni, jsme obdrželi plnou tašku darů Ducha svatého. Otázka „už jsi tuto tašku otevřel/a a začal/a nechat prýštit tyto dary“?

Bůh nás nenutí tyto dary přijmout. Opět převzatá slova „chceš-li, přijmi je, ty sám se musíš rozhodnout“. Je to tak. Toto rozhodnutí je však příliš těžké. Mnozí si uvědomujeme, že tyto obrovské dary, nesou mnohdy takový podvědomý závazek. Když tento dar přijmu, mnohdy si musím odříct ze své pohodlnosti.

Tato doba je takovou podporovatelkou nárůstu sobectví. Nárůstu sebe zahleděnosti. Uzavření ve svém bytě, domě, tak nějak přežíváme. Jsme stále se svými „blízkými“. Mnohdy přijde taková situace, že už si myslím, že se s těmi, se kterými žiji, nedá vydržet. Ve skutečnosti je to tak, že nemohu vydržet sám se sebou. Že nám chybí společnost. Jsme zvyklí být s mnoha lidmi a zároveň s nikým, a když to tak není, jsme nevrli.

A přítomnost společnosti rodiny je to největší. Společnost rodiny protkané Boží láskou, která násobí naši lásku k bližnímu. Naši lásku k partnerovi, k dětem, vnoučatům, rodině atd. Stačí si uvědomit, jak je krásné mít vedle sebe milující manželku/ manžela, děti, které vás mají rády, vnoučata, která dávají vědomí pokračování lidského

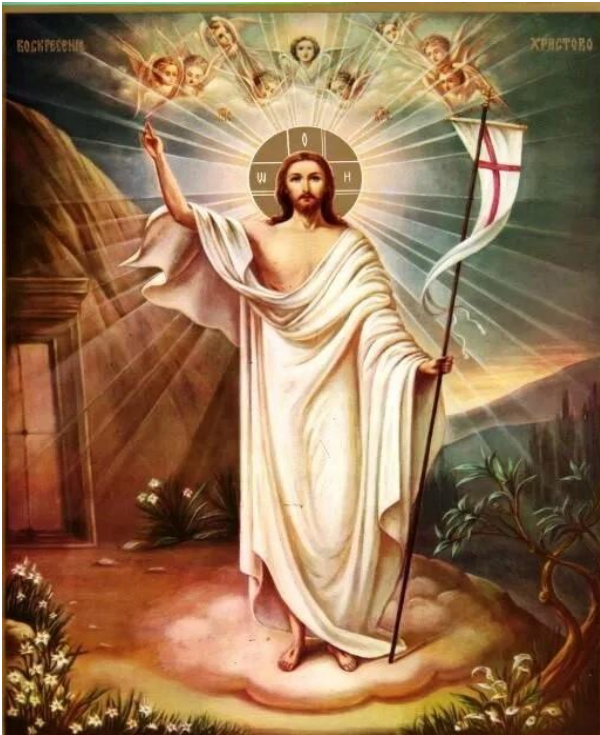
společenství na této zemi. Většinou si toto uvědomíme, až to ztratíme - nebo začneme ztrácet. Není však nutné, abychom ztráceli to nejcennější, aniž bychom o tom věděli. Stačí vnímat Spasitele a celý tento svět jako jeden krásný celek. Stačí se snažit rozdávat lásku kolem sebe, i když není oceněna. „Láska nesmlouvá, láska nečeká odplaty, láska je nezištná“.

Co prožíváme, když jdeme na procházku, nebo když jedeme kolem našeho kostela. Je to marnost, že nás tam nechtějí pustit, nebo je to naděje, že je to dům Boží a Bůh se před námi neuzavírá? Bůh je všudypřítomný, ale my si vždy uvědomujeme jeho přítomnost intenzivněji v tomto prostoru. I sám Ježíš řešil věci svého otce v chrámu. Tam jsme tak nějak blíže nakloněni. Nějak více přijímáme Boží dech. A tak si zachovejme tento Dům ve svém srdci. A jednou přijde doba, kdy se rozezní ze stovek úst chvála a dík Bohu. Rozezní se radostné aleluja do všech stran. Jednou přijde doba, kdy nebude zakázáno zpívat. Kdy mnohá hrdla vydají andělské tóny, které budou plynout do širokého okolí a zejména na nebesa.

Již se z celého srdce těším, až tato doba opět nastane. Společně se modleme a opět opakují, děkujeme Bohu za každý okamžik, který nám dává, ač si myslíme, že je jakkoliv špatný. Vždy je vše tak, jak má být. Mějme víze, mějme tah na branku, ale nezlomme se, když se to tak nestane. Děkujeme za to, jak to je, radujme se z toho. A běžme vytrvale dál. Blíž k Bohu, blíž k spasení.

Aleluja zpívejme, vesele se radujme, že Pán vstal z mrtvých.

Christos voskrese /Pán je vzkříšen/

Vo istinu voskrese /vpravdě vstal/

Ještě několik praktických statistických čísel. Co se událo u Sv. Václava po roční uzávěrci. Je to velmi jednoduché:

- 6 lidiček bylo přijato do společenství křesťanů – křtem.
- 6 farníků oslavilo nebeské narozeniny – pohřbeno.
- 10 dětí přistoupilo k prvnímu svatému přijímání
- Ani jedna svatba.

Co si o tom myslíte? Je toto společenství farníků dobré? Krásné Velikonoce, radost ze vzkříšeného Krista

Váš Jiří Pleva

Kostel sv. Maří Magdalény

Již čtvrtým rokem probíhají opravy kostela sv. Maří Magdalény. V první fázi opravy v roce 2017, se podařilo opravit vrchol věže, instalovat novou bání a kříž, který je konstruován tak, že je otočný kolem své osy. Při instalaci bání se do ní vložily nové měděné schránky, do kterých byly vloženy dokumenty a mince z původních schránek, a také nový dokument ze současné doby pro budoucí generace.

V roce 2018 byla dokončena oprava vrchní části věže včetně opravy věžních hodin a osazení nových ciferníků, které dostaly podobu, kterou se podle původních fotografií podařilo zjistit. Rovněž fasáda kostela věže již začala dostávat novou barvu, tak aby se kostel co nejvíce přiblížil původnímu barevnému kontrastu.

V roce 2019 se pokračovalo s dokončením fasády věže.

V rámci fasády věže byla osazena nová zvonová okna a byla provedena oprava vstupních dveří do věže. Dále byla zahájena oprava fasády lodi a to zahájením prací na severní části kostela. Byla částečně odstraněna původní omítka této části loď kostela a demontováno lešení věže. Také byl proveden průzkum krypty pod vstupní částí kostela. Krypta byla i stavebně zaměřena.

V roce 2020 byla dokončena severní fasáda, byla provedena obnova východní fasády a zahájena obnova jižní fasády lodi kostela. V rámci těchto prací byla vyměněna 2 okna, která umožňují větrání kostela. Byly obnoveny nátěry mříží oken a nátěr mříže na vstupních dveřích do kostela. Rovněž byla osazena dvířka na vstupu do krypty kostela.

Opravu fasády kostela opět prováděla stavební firma Renova Hodonín, která má v oblasti oprav církevních památek to nejlepší renomé a nejenom církevních.

Po odstranění lešení a úklidu kolem kostela, i když ještě není dokončena jižní část fasády se už nyní kostel ukázal v plné své kráse.

Započaly také práce na obnově interiéru. Byl proveden stratigrafický průzkum v interiéru kostela, průzkum podlahy a byl vypracován projekt obnovy interiéru (stavební část projektu). Podařilo se zajistit vyjádření památkové péče a vydání stavebního povolení a obnovu interiéru. Náklady na obnovu kostela sv. Maří Magdalény dosáhly v roce 2020 částky 1.530.000 Kč. Na financování oprav se podílelo ministerstvo kultury, město a farnost.

V roce 2021 se plánuje dokončení obnovy fasády kostela, a bude-li dostatek finančních prostředků, tak zahájení obnovy interiéru. Připravuje se také projekt topení a rekonstrukce elektroinstalace v kostele sv. Maří Magdalény.

Dále bylo provedeno stavební zaměření kaple sv. Floriána (sponzorsky), které je nutností pro jakékoliv další projekční práce. Postupuje tam havarijní stav ohledně statiky je to patrné ve stěně oddělující zákristii a presbytář. Bude nutné vyčlenit nějaké peníze na projekt statického zajištění. Rovněž stav střešní krytiny je špatný. Je nutné také zajistit vyčištění půdy kaple sv. Floriána – bude tam pravděpodobně velké množství holubího trusu od holubů, kteří se tam dostávají z důvodu poškozené střešní krytiny a čelních oken.

Jak vidíte, péče o naše církevní budovy vyžaduje vysoké finanční náklady, které je nutné vynaložit na jejich údržbu, abychom

mohli tyto objekty zachovat i pro naše budoucí generace.

Bez pomoci vašich finančních darů a dotací bychom toto nebyli schopni zajistit. Budeme proto rádi za každou vaši finanční pomoc. Své příspěvky můžete zaslat na účet farnosti 1560894369/0800.

V souvislosti s probíhajícími opravami našeho kostela, bych chtěl touto cestou vyjádřit velký dík panu Ing. Pavlovi Galatovi, manažeru stavebních investic děkanátu Slavkov, který pečlivě dohlíží na řádné provádění všech oprav a financování této velké akce.

Každý rok 26. 12. bývá ve vánočně vyzdobeném kostele koncert. Loni pandemická situace nedovolila, aby se plánovaný koncert konal a tak jsme společně s členy D.A.V.A připravili alespoň on-line přenos jejich vánočního koncertu. Lidé tak mohli virtuálně vejít do kostela sv. Máří Magdaleny a poslechnou si ze svých domovů nejen vánoční písně a koledy, ale také pozdrav otce Ondřeje, ve kterém nám popřál k Vánocům a také vzpomenu hlavně na všechny, kteří se starají o nás a o nemocné v době pandemie. Jak již bylo výše uvedeno kostel čeká náročná oprava interiéru, na kterou farnost zatím nemá finanční prostředky, plánujeme proto ve spolupráci s D.A.V.A zorganizovat benefiční koncert na opravu kostela. Doufáme, že to situace umožní a koncert bude zrealizován. Věříme, že ve spolupráci se členy divadelního ansámblu oslovíme i širší veřejnost a vybraná částka tak pomůže s obnovou dominanty města. Děkujeme moc všem členům a vedení D.A.V.A za spolupráci a krásný koncert.

V roce 2020 byl v našem kostele 1 křest a proběhlo 6 pohřebních obřadů.

Rád bych poděkoval všem z Vás, kteří se jakýmkoliv způsobem podělíte na tom,

abychom se v našem kostele cítili dobře a mohli důstojným způsobem slavit mše svaté a účastnit se bohoslužebných obřadů. Velký dík patří panu Janu Urbánkovi, který svědomitě vykonává funkci kostelníka, Helence a Janičce Soldánové a paní Jančíkové za varhanní službu, ministrantům a lektorům. Rovněž děkuji paní Evě Nedorostkové za praní bohoslužebného prádla a zapisování úmyslů ke mším svatým. Také děkuji všem ženám, které pravidelně provádí úklid kostela a všem, kteří nosí ze

svých zahrádek květiny na výzdobu kostela.

Velký dík také patří paní Jence Tomanové, která se stará o květinovou výzdobu našeho kostela.

Samozřejmě, že poděkování patří zejména našemu otci Ondřejovi, který nám umožňoval přijímat svátosti a posiloval nás ve víře.

Do nového roku 2021 bych vám všem chtěl popřát zejména pevné zdraví a hojnost Božího požehnání.

Václav Slovák

Milí farníci,

Děkujeme Vám všem, že jste v loňském roce přispívali na sbírku do fondu PULS, popř. jste se stali donátory (dárci) našich farností.

Tento fond je zřízený na podporu kněží a pastorače Brněnským biskupstvím, jehož motto zní: „Velká rodina malých dárců“.

Donátorství je velmi výraznou pomocí pro farnost, protože tyto dary pomáhají snížit příspěvek (za dospělého farníka, tj. 480 Kč/rok), kterým se naše farnost podílí na zajištění mezd kněží v naší diecézi.

V některých farnostech dary donátorů dokonce tento podíl již zcela pokryjí. U nás zatím musíme na fond doplácet ze sbírek. Zkuste se tedy stát donátory i Vy a můžete tak pravidelně věnovat svůj dar na tyto účely.

Na webových stránkách farnosti www.farnostrousinov.cz najdete na interaktivní banner s aktuální informací o počtu donátorů a příspěvcích naší farnosti, stejně tak kolik ještě naším farnostem zbývá vybrat.

Stát se donátorem je snadné. Stačí vyplnit přihlášku a stát se donátorem, veškeré informace najdete na www.donator.cz.

Děkujeme za příspěvek

Vážanské stropy

Již třetím rokem probíhá ve vážanském kostele oprava stropů. Píši stropů, protože sotva se dokončil strop nad lodí kostela, započala úplná výměna stropu nad sakristií.

V roce 2019 byla zahájena první etapa těchto prací. Ze všeho nejdříve bylo nutné vystěhovat veškeré vybavení kostela a vše ostatní pozakrývat. Sešlo se více jak 30 brigádníků a během dvou odpolední bylo hotovo. Kostel vypadal jako po nájezdu lupičské bandy. Potom nastoupili tesaři a zedníci. Strop kostela byl prověšený, ale jakmile dělníci odstranili půdovky, suť a horní desky, sám se zvedl o několik centimetrů. Poté se musel zpevnit a vytáhnout železnými tyčemi. Měnily se shnilé trámy, zateplovalo se a celá půda dostala nové desky.

Nezapomenutelná byla podívaná na jeřáb podávající trámy a svazky latí střechou na

půdu kostela. Motor jeřábu si pobrukoval, vypouštěl zplodiny do zdravého vážanského ovzduší a jeho silné rameno usilovně zvedalo náklad.

Díky šikovnosti a opatrnosti tesařů při výměně shnilých trámů nedošlo k poškození stropních fresek s vyobrazením světců. Ale malá chybička se vloudila. A to až po výmalbě. Z osmi světců se jen u čtyř zachovaly i nápisy s jejich jmény. Proto každý návštěvník kostela musí povinně absolvovat kvíz, kde bude dle atributů určovat identitu anonymních světců a světic. Pro domácí přípravu přikládám foto!

Zatímco kostel se už může pyšnit novým stropem, sakristie je na tom v tuto chvíli opravdu bídně. Je pustá a prázdná. Jen oblaka prachu vycházející z jejich dveří napovídají, že se tam něco děje.

(Ten, kdo chce jít k přijímání, musí znát i jejich životopisy!)

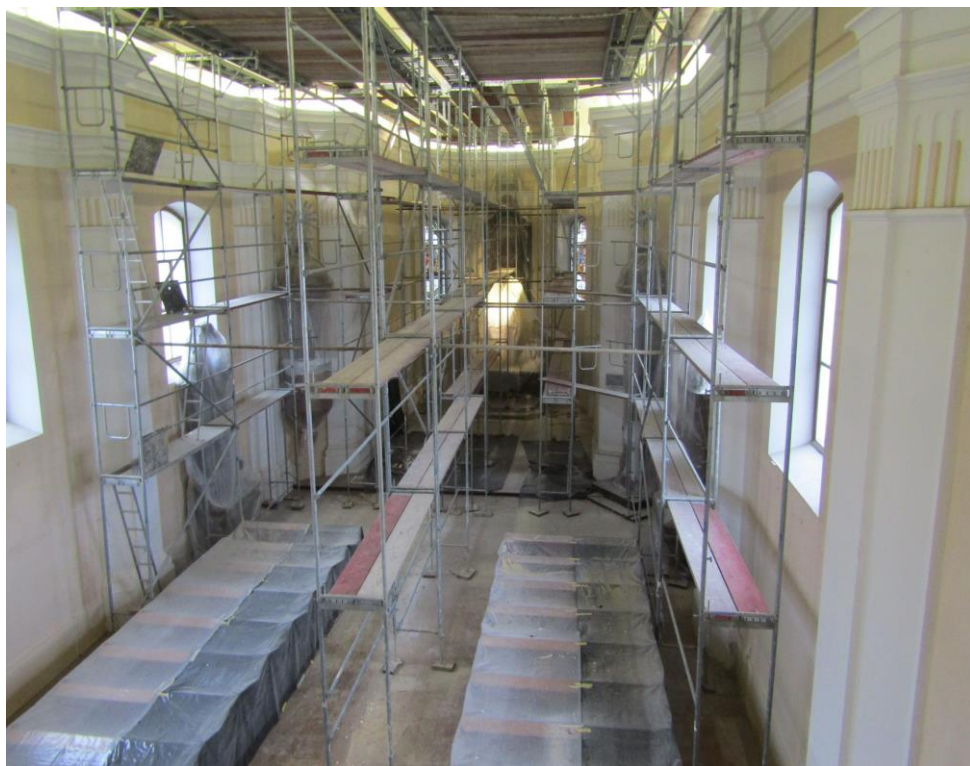
Tomuto dění předcházelo vyklízení. A při tomto vyklízení byla největší lahůdka přesunout někam velký, starý, černý, těžký, historický kredenc. Přesun se podařil hlavně díky tomu, že z něj cestou odpadávaly shnilé kusy a tím se odlehčil. Teď stojí smutně v kostele a čeká na renovaci.

Přestože byl kostel po velkou část roku zavřený, bylo zde 5 pohřbů a svátost křtu přijaly 3 děti.

Díky otci Ondřejovi, stavebnímu technickovi panu Galatovi, ochotným farníkům a

v neposlední řadě přiděleným dotacím se zatím daří všechny opravy a plány uskutečňovat. Nyní zbývá dokončit rekonstrukci sakristie a porazit epidemii koronaviru, abychom opět mohli usednout do našich kostelních lavic ke slavení bohoslužeb a naslouchání Božímu slovu. A aby každý dobře slyšel, bude ještě nutné udělat nové ozvučení, což není zrovna levná záležitost. Proto budeme vděční za jakýkoliv finanční dar na tento záměr.

Marie Bendová

Kostel v průběhu opravy stropů

Májová ve Vítovicích

Otec Ondřej zavedl v naší farnosti novou krásnou tradici, a to májová setkání u kapliček a křížů na návších nebo v přírodě. Po „májových“ v Kroužku, Slavíkovcích, Čechyni a vážanské Zmole, přišly na řadu i Vítovice. Ani staří pamětníci nepamatují, že by tam kdy „májová“ byla. Přestože kaple svatého Jana Nepomuckého je jako stvořená pro mariánské setkání. Nedávno byla opravena, poté uzamčena a nikdo nevěděl, kam se poděly klíče. Úklidovčivé dámy zoufale pobíhaly okolo, ptaly se kdekoho, kýble s teplou vodou a saponátem pomalu chladly, nastartovaným smetákům docházelo palivo, prachové hadry se nečinně povalovaly na dvoukoláku s úklidovým náčiním a klíče nikde nebyly. Uklidily tedy kapli jen

zvenčí a vůkol ní. Pak nadešel ten slavný den - neděle 31. května 2020. Krátce před třetí hodinou odpolední se začínali pomalu scházet vítovičtí farníci a občané. Mezi nimi vynikala místní novodobá světičice Marie J., která běžela na setkání i se svým atributem – obrovským slunečníkem. Ten měl chránit varhanici Helenku a její harmoniku před deštěm, či jinou nepohodou. Naštěstí nepohoda pomínula, Helenka moc hezky hrála mariánské písně a lid s chutí zpíval (tehdy se ještě zpívat smělo). Účast byla hojná, několikanásobně vyšší než od legendárních Hujerů. Všichni zúčastnění pevně doufají v pokračování této tradice. Příště třeba u křížku hned za vesnicí, nebo zase u Jána.

Marie Bendová

Paní Hanka Richterová zavzpomínala na toto setkání následující básní:

Májová ve Vítovicích

u kaple svatého Nepomuckého Jana
historicky první májová prozpívána

31. 5. 2020

*

Na májové u kapličky
sešly se nejen babičky –
promítlo se jim pod víčky,
kus mládí, když byly holčičky –
když chodily královničky
i průvody Božího těla
ve Vážanech od kostela
s košíky plnými barevných květů
vzdávaly hold víře i teplému létu,
voňavá cestička Božího těla
k domácím oltáříčkům vedla od kostela...

Vzpomínky přeběhly,
mysl je zpátky,
všichni už zpívají –
tátové, matky,
společný zpěv i poslech přináší štěstí,
obzvláště, když připojí se ratolesti.
Přenosný nástroj rozezní Helenka – hudebnice,
písně dnes ožily díky harmonice.

Pannu Marii písněmi ctíme
a na závěr ještě otci Ondřejovi
narozeninové přání připojíme.

Májovou poprvé zažily Vítovice,
snad další roky bude jich více
a vznikne další pěkná tradice...

Rok 2020 byl i rokem jubilejním...

- **30.** výročí biskupského svěcení Mons. ThLic. Vojtěcha Cikrleho, biskupa brněnského
- **70.** výročí kněžského svěcení P. Josefa Marečka, bývalého faráře naší farnosti, dnes žijícího v kněžském domově na Moravci, kde vede modlitby růžence a příležitostně slouží mše svaté. Dne 11.3.2021 oslavil požehnané 97. narozeniny.
- **50.** let životního jubilea P. Michaela Macka, bývalého faráře naší farnosti, který v současné době slouží ve farnosti na Moravci.
- **25.** výročí kněžského svěcení P. Stanislava Pacnera, bývalého kaplana naší farnosti, který v současné době slouží ve farnosti Slavkov u Brna.
- **45.** narozeniny oslavil 31.5.2020 P. Ondřej, současný farář našich farností.

Je krásnou příležitostí na všechny tyto oslavence s vděčností vzpomenout i v modlitbě, poděkovat za jejich službu ve farnosti v minulosti i současnosti a vyprošovat jim mnoho milostí a Božího požehnání.

Ilona Rulišková

Rok 2020 v kostele sv.Barbory ve Velešovicích

Do nového roku jsme 1.1.2020 vstoupili Slavností Matky Boží Panny Marie, kdy při mši svaté jsme zejména prosili o ochranu Matky Boží pro sebe a celé naše rodiny. Učinili jsme to s dětskou důvěrou a blaženou nevědomostí budoucnosti, která je nám skryta a my postupně odkrýváme to tajemno přítomnosti každého dne, měsíce, roku. Stáli jsme na prahu nového roku s plány, co vše v našem společenství uskutečníme, čím vším se vzájemně obohátíme, kam se se společenstvím podíváme. Nikdo z nás netušil, jak něco, tak nepatrného, pro nás neznámého, nepředvídatelného, a i v dnešních dnech nevyzpytatelného, jako je virus, změni náš každodenní život.

V plánu byly dětské katecheze, ve kterých jsme si vyprávěli Vánoční příběh, kdy nám Ježíšek z jesliček podává ruku, nebo jsme zvonili zvonečky a vyprávěli si o jejich jedinečnosti, která je v paralele k nám jako jedinečnému Božimu stvoření. Jindy jsme otevřeli Dárek od Ježíška, abychom si uvědomili bohatství darů každého dne pro každého z nás. Modlitební TRIDIUM na konci ledna se neslo v duchu chval, proseb a děkování za vše, co někdy s jistotou samozřejmostí přijímáme. Milým hostem byl P. Kvirin ze Slovenska z komunity Cenacolo, který sloužil mši svatou za všechny osoby závislé, postrádající smysl života, žijící v nejistotě a v důsledku svých problémů na okraji společnosti. *Jaká podobnost přístích dnů.*

Do postní doby jsme vkročili s myšlenkou katechezí v duchu 8 Blahoslavenství, která Ježíš vyslovil na hoře, když učil učedníky (Mt 5,3-12). Kdy je člověk „blahoslavený“? Je to tehdy, když je ve stavu milosti, prospívá v Boží milosti a postupuje po Boží cestě v trpělivosti,

chudobě, službě druhým, utěšuje jiné. Papež František říká, že „*blahoslavenství jsou osobním příkazem křesťana*“, a Bůh volí netušené cesty, aby se nám daroval, i když jsou to mnohdy naše omezení, selhání, porážky a slzy.

13.3.2020 byl vyhlášen stav nouze a byly zrušeny všechny aktivity, kde se shromažďují lidé, včetně mší svatých. Postní doba naznala do této doby nových rozměrů. Biskupství, farnosti, TV Noe a Radio Proglas začaly hledat možnosti a způsoby, jak zajistit přenosy mší svatých, výuku náboženství, vzdělávání v katechetických či teologických kurzech. Doba postní a karanténa v době koronaviru se staly průměrem prvotní církve v katakombách, výzvou k duchovní obnově, obnovou modlitebního společenství v rodinách. Je až neuvěřitelné, jaké alternativy se nám věřícím otevřely v online prostoru, jaké množství přenosů mší svatých z různých koutů naší vlasti se nám nabízelo, z kolika přednášek a aktivit jsme mohli vybírat. Postní doba a velikonoční svátky se tedy nesly ve virtuálním prostoru, ale Bůh je s námi skutečný a stále přítomný. Sounáležitosti ke společenství jsme vyjádřili na Květnou neděli vyzváněním zvonů. Pokud bych měla zmínit nejsilnější zážitek tohoto období, pak to byla na Velký pátek křížová cesta z Vatikánu. Papež František procházel na vatikánském náměstí 14 zastavení křížové cesty, která byla zobrazeními 14 svědectví z italského vězení. Svá svědectví zde pronášeli lidé, kterých se dotklo lidské zlo v té nejhmamatelnější podobě, např. odsouzený vězeň na doživotí, matka, které zabili dceru, dozorce z věznice, probační úředník pracující s odsouzenými, dcera odsouzeného žijící s tímto cejchem,

dobrovolník docházející do vězení, vychovatelka ve vězení. Všechna tato svědectví se nesla v duchu viny, trestu, lítosti nad činy, prosbami o odpuštění, opuštěností, nápravou života a vírou v milosrdenství lidské a zejména Boží.

Ve virtuálním prostoru jsme prožili dobu velikonoční, která byla jakousi zkouškou odloučení od společenství, od svátostí. Měla nás upevnit ve víře a vést k touze a potřebě setkání s Kristem. Byla možností uvědomit si, na čem stojí moje víra, zda jde opravdu o niterný a pevný vztah k Bohu. I v této době jsme mohli učinit zkušenost, že Bohu se nic nevymyká z rukou a dává se nám poznat i v těchto omezeních a opatřeních.

V květnu došlo k částečnému uvolnění opatření a P. Ondřej nás při první mši svaté vyzval k vděčnosti za milost být znovu

v kostele a ve společenství, a také k uskutečnění předsevzetí, která jsme si v době pandemie v době postní a o Velikonocích dali. V květnu se také konaly májové pobožnosti s prosbami za dešť pro úrodu a celou přírodu. A Bůh nás vyslyšel a poslal dostatek deště. V předvečer Slavnosti seslání Ducha svatého se v našem kostele uskutečnilo již V. tradiční 24hodinové čtení Písma svatého, začali jsme knihou Jeremiáš, Pláč, Ezechiel, Daniel, Joel, Micheáš, Malachiáš, Tobiáš, Júdit, přídavky Ester, Knihy Moudrosti, kniha Sirachovec. Po dlouhé době to byl zase zážitek společenství, ke kterému promlouvá Bůh slovy Písma. Je to způsob, jak hledat Boha, k němu se obracet, očekávat ho v modlitbě a prosit za seslání Ducha svatého.

Jsmo povoláni vydávat o Kristu svědectví a zakusit milost, že nemusíme nést celou tíhu svých selhání sami a že napojení na Ježíše je pro mě otázka života a smrti. Jednu neděli zastupoval otce Ondřeje P. Pacifik Matějka z řádu Kapucínů a jeho promluva o rozsévání Božího slova, které padá buď na úhor nebo do připravené půdy našeho srdce. Máme si klást otázky: „*Jaký vedeme život a co po celém dni předkládáme Bohu? Jsou to prázdné ruce nebo ruce naplněné činy pro druhé?*“

V krátké době uvolnění opatření jsme mohli prožít letní měsíce v relativně běžném režimu, v účasti na mších svatých, modlitbách společenství matek a otců, v modlitbách prvních pátků, modlitbách za rodiny a lidi závislé. Krásným zážitkem byla Tradiční pouť na Lutřtěk k sedmibolestné Panně Marii, s prosbami a díky za sebe i své rodiny. Když se pro opatření ve vesnici nekonaly tradiční hody, přednesly jsme alespoň symbolicky své prosby a díky při slavnostní hodové mši svaté.

Od října nás začala znovu provázet pandemická opatření, která sice nezavřela kostely, ale omezila počty účastníků, a tak nás opět uvrhla do virtuálního prostoru.

V tomto režimu jsme prožili celou dobu adventní a dobu vánoční a vstoupili i do nového roku 2021. V roce 2020 byly v našem kostel 3 křty a 6 pohřbů.

Dovolte na závěr několik myšlenek z online přenosů mši svatých:

„Dějiny lidstva jsou vedeny podle Božího plánu, v Ježíši dostávají smysl, v něm dostává MINULOST smysl, PŘÍTOMNOST a BUDOUCNOST dostává naději. Bůh znamená radost a pokoj, je pro mě stále přítomný a stále na mě myslí. Co nám chybí nejsou věci, ale vztahy, Bůh a víra. Ptej se: „Na co spoléhám, v co vkládám svoji naději?“ Zkusme se něčeho zřeknout, věnujme čas modlitbě a myšlence na Boha. Bůh je s námi ve všem, co podnikáme, i v době pádů i selhání. Pro Boha neexistuje nic, v čem by nebyl přítomný v mém životě. Ale také já Ho mohu objevovat a potkávat ve všech okamžicích svého života i života druhých. Je důležité mít OČI VÍRY a vidět a vnímat Boha. O tuto milost Boha prosme.“

Přeji nám všem, abychom Boha objevovali, když vítězíme i prohráváme, v síle i slabosti, v jeho věrnosti.

Ilona Rulišková

Rok 2020 v roušce před Svorností

Uplynulý rok 2020 nám přinesl spoustu příležitostí. Možná si teď říkáte:

„Zbláznil ses? Vždyť jsme už víc, než rok v podstatě zavření doma. Nemůžeme cestovat, volně se pohybovat, navštěvovat se, chodit do kostela, restaurace, kina nebo divadla, nakupovat v obchodech, ve zprávách nás děsí každým dalším nařízením nebo statistikou a polovinu rodiny jsme viděli naposledy v létě. Kdy už tohle skončí a vrátí se vše zpět, jako to bylo před Covidem...“

UVĚDOMUJI SI TO A TAKY MĚ TO ŠTVE. Chci vám i sobě pomoci trochu otočit v: „*Na druhou stranu, kdy naposledy jsme měli tolik času na sebe a své blízké...“*

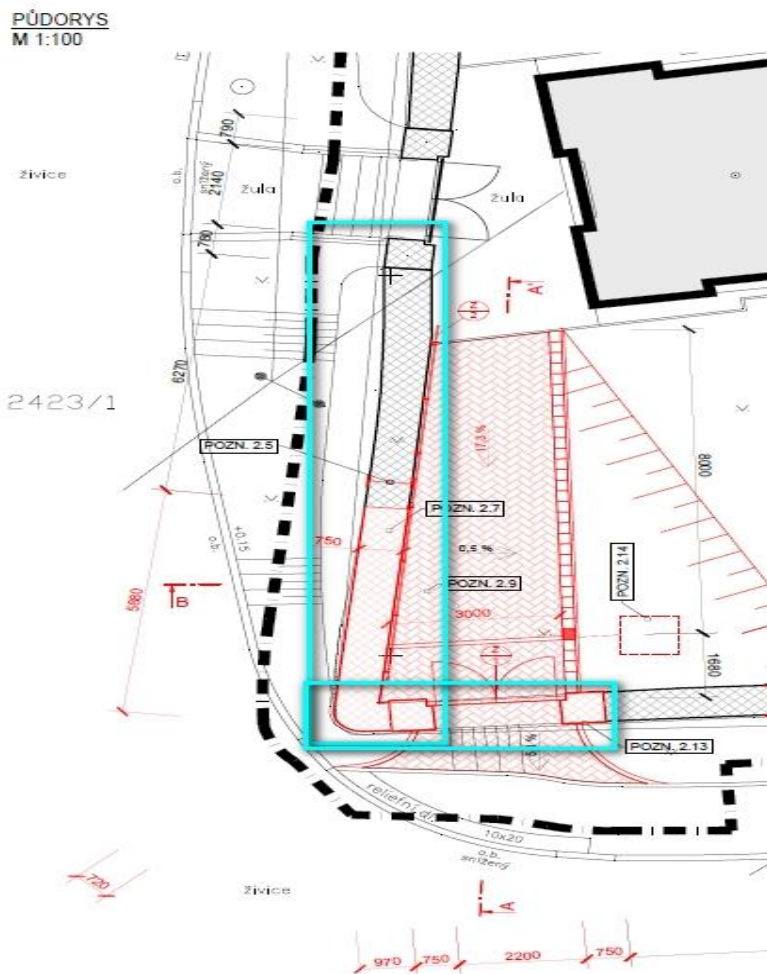
Lukáš Hromek

Kostel Nejsvětější Trojice v Habrovanech

Ze všech akcí, které byly v minulosti pořádány, zůstala jediná – „Setkání s betlémským světlem“ těsně před Vánocemi. V roce 2020 bylo možné během tohoto setkání přijmout svátost smíření.

Podíváme-li se na rok 2020 očima statistiky, v kostele Nejsvětější Trojice v Habrovanech byly pokřtěny 3 děti a vypraven 1 pohřeb. Bohoslužby bývaly 1x měsíčně v sobotu večer. Opravy kostela jsou v roce 2020 ve fázi plánování a projekce. Výsledkem je projekt „Oprava zídky kostela Nejsvětější Trojice v Habrovanech“ v ceně cca 40 000 Kč – uhrazen z daru dárce.

Pro názornost přikládáme náhled řešení letošní etapy:

Stávající zídka je na mnoha místech silně narušena. Tlak zeminy a kořenového systému vzrostlých stromů, zatékání porušenými korunami zídek a vliv mrazových cyklů je příčinou řady poruch – trhliny ve zdivu, silné vyklonění zídek a degradace lícových cihel a omítek.

- Během jednání se zástupci památkové péče došlo ke shodě na dokumentaci, která řeší celkovou opravu ohradní zdi v těchto klíčových bodech:
Celkové přezdění nejvíce prasklého rohu jihozápadního nároží a **vybudování záložního vstupu bez schodů s novou brankou, přístupovým chodníkem, madlem atd.**
- Oprava koruny zídek – rozebrání koruny, očištění, zpětné přezdění s doplněním chybějících cihel
- Přezdění rozpadlých úseků v severní části zídky včetně založení
- Sešití trhlín v zídkách
- Oprava omítek včetně ponechání a opravy náhrobků
- Vyčištění vnitřního areálu od náletových dřevin

S ohledem na finanční možnosti budou práce probíhat po etapách. Celková cena je 1.930.000 Kč. Takový to projekt je možné hradit v podstatě jen pomocí vícezdrojového financování.

Rozsah prací tohoto roku – ve výši 465.000 Kč - je zvolen podle finančních možností farnosti.

Bude provedena první etapa opravy zídky - práce v jižní a západní části zdi, která se vyklápí směrem do přilehlé komunikace. Bude provedeno přezdění jihozápadního rohu zídky. Havarijní část západního úseku bude nově vyzděna a bude proveden nový základ pod tuto přezděnou část. Zbytek tohoto úseku bude vyspraven.

Jižní – havarijní - strana nároží bude nově vyzděna, rovněž s provedením nových základů a bude provedena příprava pro záložní vstup do vnitřního areálu osazením brány. Úseky zdi letošní etapy budou omítnuty a provedena oprava korun zídek, které se rozpadají a jsou tak jednou z příčin celkové degradace zdi.

Kromě vlastních zdrojů farnosti bude opět pokračovat veřejná sbírka, na jejímž účtu je ještě přibližně 40 000 Kč a jsou podány žádosti o příspěvek od Ministerstva kultury, Jihomoravského kraje a obcí Habrovany a Olšany.

Pokud situace dovolí, plánujeme otevřít kostel pro veřejnost k seznámení s projektem a prohlídkou kůru, varhan a kostelní věže na slavnost Nejsvětější Trojice, která letos připadá na neděli 30. 5. 2021 Už teď se těšíme na viděnou.

Jan Krček, Pavel Galata (manažer stavebních investic děkanství Slavkov)

Hospodaření farností v roce 2020

V minulých letech jsme se snažili Vás informovat o hospodaření kostelů vždy v každém článku, který současně podával stručnou informaci o tom, co významného se v tom kterém kostele za uplynulý rok událo.

Rok 2020 byl však vlivem pandemie zcela jiný. Vzhledem k tomu, že byla výrazně omezena účast věřících na bohoslužbách v průběhu roku, značně to ovlivnilo také výši příspěvků do kostelních sbírek.

Pokles proti roku 2019 byl v průměru za obě farnosti Rousínov a Královopolské Vážany 37 %.

Díky Vaší štědrosti se však do značné míry podařilo tento výpadek příjmů nahradit příspěvků, které byly Vámi zaslány na účet farnosti Rousínov a účet farnosti Královopolské Vážany.

Velký dík za vaši štědrost. Bohužel však nastal jistý problém v tom, jak vámi zasláné částky na účet farnosti správně přiřadit konkrétnímu kostelu v rámci farnosti, protože ne všichni uvedli do poznámky např. „dar na kostel sv. Václava“, nebo „dar na kostel sv. Maří“ nebo „dar na kostel Velešovice“ takže není možné ani správně určit, jak byl výpadek sbírek v tom daném kostele doplněn zaslánými dary k tomuto kostelu.

Z tohoto důvodu jsme se rozhodli, že podáme informaci o hospodaření jen za každou farnost celkem.

Farnost Rousínov

- **Příjmy:** Příjem z kostelních sbírek sv. Václav 149 931 Kč, sv. Maří 150 690 Kč, sv. Barbora Velešovice 134 034 Kč. Příjem z darů zasláných na účet 58 500 Kč, Mimořádný dar 90 000 Kč od tří dárců, příjem z pronájmu pozemků (pachty) 89 751 Kč, ostatní příjmy 77 851 Kč. Dotace na opravu kostela: Min. Kultury 900 000 Kč, Město Rousínov 300 000 Kč.
- **Výdaje:** Opravy (kostel sv. Maří) 1 530 000 Kč, ostatní opravy 51 331 Kč, elektrická energie 64 127 Kč, spotřeba plynu 57 871 Kč, výdaje za vodu a srážkovou vodu 24 818 Kč, výdaje za telefony a internet 5 520 Kč, výdaje za bohoslužebný materiál 9 336+ Kč, odvod účelových sbírek na biskupství 42 112 Kč, příspěvek do fondu Puls biskupství 34 345 Kč, nákup drobného inventáře 23 818 Kč, daň z nemovitostí 24 375 Kč, příspěvek na osobní náklady 105 888 Kč, odpisy majetku 175 765 Kč, ostatní jiné náklady 195 545 Kč

Obecně je z výše uvedených údajů zřejmé, že se farnosti Rousínov nepodařilo plně eliminovat výpadek příjmů z kostelních sbírek dary zaslánými na účet, dále musela farnost v roce 2020 přispět podstatně vyšší částku na dofinancování oprav kostela sv. Maří Magdalény. Farnost zůstala ve ztrátě.

Farnost Královopolské Vážany

- **Příjmy:** Příjem z kostelních sbírek kostela Kr. Vážany 60 100 Kč, příjem z kostelních sbírek kostela Habrovany 13 480 Kč, příjem z darů zaslaných na účet 59 500 Kč, mimořádný dar na projekt opravy zidky a provoz kostela Habrovany 76 000 Kč, ostatní příjmy 73 207 Kč.
Příjem z pronájmu pozemků (pachty) 123 018 Kč, příjem z pronájmu stodoly 120 000 Kč. Dotace na opravu kostela: z JMK 168 000 Kč, z Min. Kultury 200 000 Kč, Město Rousínov 65 000 Kč.
- **Výdaje:** Oprava stropů kostela Kr. Vážany 513 914 Kč, elektrická energie 20 261 Kč, daň z nemovitostí 35 884 Kč, příspěvek do fondu Puls biskupství 32 890 Kč, odvod účelových sbírek na biskupství 12 000 Kč, odpisy majetku 18 000 Kč, bohoslužebné předměty 4 664 Kč, tiskoviny 2 749 Kč, ostatní výdaje 14 103 Kč.

Farnosti Královopolské Vážany se v roce 2020 pouze díky pachtům a pronájmům za nemovitosti hospodařilo s lepším výsledkem, ale i tu jsme zaznamenali výpadek příjmů z kostelních sbírek a to díky omezeným bohoslužbám a opravám vážanského kostela.

Pán Bůh zaplať všem, kteří jste přispívali na provoz kostela a fary svými dary v roce 2020 a věřím, že neustanete ve své podpoře i v roce 2021. Rovněž velký dík všem donátorům fondu Puls, kteří svými pravidelnými příspěvky podporují tento fond zřízený brněnským biskupstvím na podporu kněží a pastorače a tím snižují částku, kterou naše farnosti každoročně tento fond dofinancovávají.

Václav Slovák

Rok více než zvláštní aneb proměna srdce farníka

COVID, testy, vakcína, negativní, pozitivní – to jsou nejskloňovanější slova celého roku 2020. Slova, která už bychom ani snad nechtěli slyšet. Jak nás farníky změnil tento rok? Tyto otázky jsem položila několika lidem. Někteří mi odpověděli, s jinými jsme povídali jen tak před kostelem a mnozí se hluboce zamýšleli. Všem za jejich výpovědi ať slovní, nebo písemné moc děkuji. Pokusím se v tomto článku shrnout pocity nás farníků, bratří a sester, a pocity své. Snad se na mě nebudou zlobit, že jsem jejich sdělení nevyjádřila doslovně. Otázky jsem jim ale kladla po prvním náporu covidu, nečekali jsme další vlny pandemie. Ostatní výpovědi mám z povídání.

Březen 2020 – probouzejí se jarní květy a já připravuji postní projekt pro děti. Je 2. postní neděle, v sakristii děti plní část černobílého srdce barevnými kvítky, těšíme se, jak nám krásně srdce rozkvetne o Velikonocích. Téma projektu je **Proměna srdce**, kdy se má Božím působením a naší snahou naše srdce proměnit, aby dokázalo více milovat. Mši slouží otec Jiří a po ní dává dětem čokoládu. Děti se už těší na další týden, až se vrátí z Polska náš otec Ondřej, neboť naši nejmenší jsou vždy zaskočení jakoukoliv změnou, zvlášť pak změnou kněze. Otec Ondřej se vrací, jsme na telefonu. Ačkoli mu umírá tatínek, ví, že odjet domů nemůže. Rozhodne se zůstat se svými farníky. Měníme ohlášky,

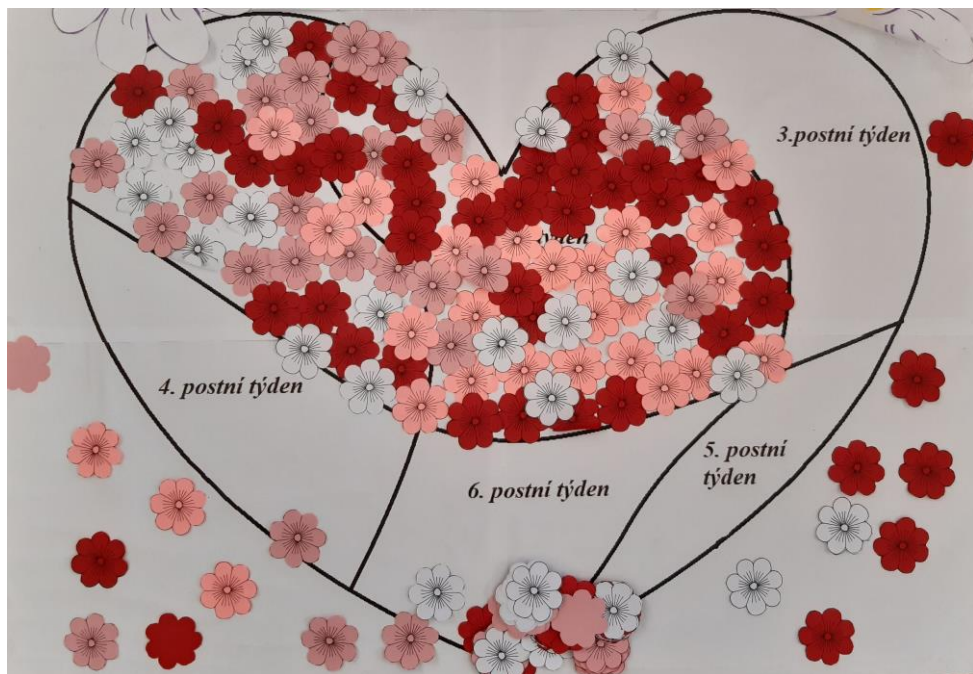
nevíme, co dát na stránky dřív... Čekám u televize na závěry tiskové konference Vlády ČR. Nejprve mše pro pár lidí, pak zcela bez jejich účasti.

Každý člověk se snaží být zodpovědný. Jsme plni odhodlání, že to zvládneme. Šijeme roušky a věříme, že nás Bůh neopustí. Je mi smutno, vždy když slyším komentář z televizní obrazovky:

...protože Tě, Pane, dnes nemohu přijmout...

Modlím se: Dej mi sílu, Pane, a zdraví všem blízkým... Vzpomínám na děti. Týden za týdnem chystáme další ohlášky, stále bez účasti lidu. Necháváme jívočí ratolesti před kostelem a roznášíme spolu s ostatními členy pastorační rady velikonoční poselství otce Ondřeje. Kostely jsou otevřené jen k osobní modlitbě. Velikonoční triduum – pan Hůlka

mi posílá fotografie z prázdného kostela, neboť bylo akolytům povoleno odsloužit mše s obřady. Na obrazovce vidím papeže krácejícího prázdným náměstím. Ticho prázdně kolem mě, modlím se a vzpomínám na svůj křest a plný kostel vás všech sester a bratrů. V mysli vidím každého farníka na vigílii. Rozžihám si svou křestní svíci a děkuji Ježíši a vám všem za přijetí do farního společenství. Vládne solidarita a sounáležitost, máme čas na krásnou četbu, na vycházky do přírody i sami na sebe. A svítá nám naděje, že roušky sundáme a budeme se na sebe usmívat. Že si podáme ruce a obejmeme své přátele. Teprve koncem dubna přijdu do kostela a schovávám bílé srdce z kartonu na půdu s vidinou, že jej ozdobíme a proměníme příští rok.

Až květen, měsíc Panny Marie, vyléčí naši samotu. A mše májové, i když v rouškách, jsou velkým poděkováním naší Bohorodičce za ochranu. V kostele je počet přítomných omezený. Nejdříve je povolena účast 15 lidí. Přijde nás miň. Pan Urbánek odpovídá na mé otázky, je zklamaný z malé účasti. Ano, je to zvláštní, připadáme si trochu jako první křesťané v římských katakombách. Temné, chladné zdi kostela a pár lidí. Mají snad všichni až takové obavy, strach? Nezapomněli na Tebe, Bože? Pane Ježíši, jak málo Ti důvěřujeme. Ale Ty víš, že jsme jen lidé, a přesto a proto nás nesmírně miluješ a odpouštíš nám.

V červnové dny se setkáváme v kostele již bez omezení. Snad z každého, koho po dlouhé době vidím, září radost ze setkání, snad nikdo ji nezakrývá. Po nedělní mši jdu se staršími dámami na kávičku na náměstí a povídáme si o tom, jak jsme vše prožívaly, a doufáme v lepší časy. Jak mi tato setkání chyběla! Plná radosti je mládež. Těšíme se na biřmování. Mám radost, že tento rok i přes všechny útrapy deset dětí poprvé přijme Pána Ježíše. Děkuji, že s nimi mohu naplno prožít radost z první zpovědi a ze setkání s Ježíšem. Odkládáme roušky a užíváme slunce a pohody. Sice ne všichni v zahraničí u moře, ale zato mnozí o to víc vnímáme krásu hor, luk a strání naší krásné země. Dokonce se vydáme i na pouť a děkujeme, že jsme vše zvládli.

Děti jdou do školy. Věříme, že vše bude lepší. Chystám nové učebnice a rozvrh. Bohužel jen na měsíc. S biřmovanci jdeme do finále, vnímám, jak se nám děti mění před očima, jak v nich Duch svatý působí. Každý z nich horlivě vypráví o svém patronovi. Vrcholí přípravy na biřmování. Přichází další omezení. Biřmovanci s úsměvem na rtech říkají: „To snad

stihneme!“ Nestihli jsme. Mše svatá o 10 lidech. Jedu do kostela, zavírám velká vrata u Václava, na mši je otec Ondřej, pan Hůlka a já. Jsme tam tři. Ale v myšlenkách a v našich modlitbách je vás plný kostel, není okamžiku, kdy si na vás nevpomeneme. Čteme písmo, pohlížíme si do očí a odcházíme domů, otec Ondřej do Velešovic s přijímáním. Každý z nás cestou míjí vaše domovy se vzpomínkou a s modlitbou za vás. Poté mše opět bez účasti lidí. Máme radost z možnosti přijmout Ježíše. To je pro mě velkou posilou. Od 18. 11. nám svítne naděje. Do kostela nás může aspoň 15. Blíží se advent. Vyrobím adventní věnec, scházíme se s dětmi na faře, alespoň tento čas strávíme spolu. Při mších v prosinci může být kostel obsazen z jedné třetiny. Lidé přicházejí, čtou Písmo, ale vládne neobvyklé ticho. Ejhle, Hospodin přijde nezazní. Nezpíváme. Nesmíme. Poslední den před uzavřením všech obchůdků a restaurací dostávám k narozeninám sošku svatého Josefa. Vezmu ji ukázat dětem a vypravuji jim o tesaři, který s nesmírnou otcovskou láskou pečoval o dítě, které přišlo na svět, aby nás zachránilo. Loučím se poslední adventní týden s dětmi a doufám, že je uvidím alespoň v postní době. Z habrovanského kostela přivážím do Olšan Betlémské světlo. Je sychravo, ale přesto si lidé přicházejí v rouškách pro symbol světla z dalekého Betléma a pohnuti si ho odnášejí do svých domovů.

Svátek Narození Ježíše Krista – omezení na 20 % obsazenosti kostela, zákaz nočního vycházení, pouze účast na Půlnoční má výjimku. Přicházím do kostela, je vyzdobený rozzařenými jesličkami se Spasitelem. Nad Bohorodičkou a dítětem se sklání zodpovědný, trpělivý a skromný Josef. Usedám do staříčkových lavic kostela,

konečně slyším varhany a krásný zpěv Janičky a Helenky Soldánových. Díky za to! Avšak kolem sebe vidím jen asi 10 lidí... Vzpomenu si, jak jsem v Betlémě vnímala zpěv koledy Narodil se Kristus Pán – ojedinělý zážitek při třicetistupňových vedrech. Ovšem právě tato Půlnoční u Máří se stává více než výjimečnou tichou nocí...

V následujících měsících jdeme z omezení do omezení. Modlím se růženec k Panně Marii každý večer. Rozjímám v přírodě. Domů, do práce, nakoupit... Většina rodin je v obležení notebooků. Obědy si nosíme v krabičkách. Nenavštěvujeme známé a staré rodiče či prarodiče. Lékaři denně oblékají protivirové oděvy a nasazují životy. Trápí nás a naše blízké velmi ona nemoc. Bojujeme a stále máme obavy. Přemýšlíme, zda se necháme očkovat, či ne. U slova pozitivní nabývá převahy jeho význam neblahý. Lidský kontakt je minimální. Mnozí již propadají zoufalství. Omezení pohybu dokonce jen v rámci okresu, či katastrofu nás potrápí, nadáváme, ale omezení v meditaci a osobní modlitbě nejsme. Mí blízcí jsou za katastrofem, stále se mnou a nejbliž je mi Ježíš...

Teď po roce koukám na papírové srdce a postesknu si, že zůstává z velké části neproměněné. Tedy papírové srdce je sice beze změny jako před rokem, ale myslím, že to naše se proměnilo! Zaplnilo se naší touhou být druhému nablízku, ochotou pomoci druhému a přáním patřit Bohu a milovat jej.

Zvláštní doba. Dala nám tolik poznání sebe sama, zamýšlení se nad našimi vztahy i nad životem celkově. Umožnila nám a poskytuje neustále čas na meditaci s Bohem. A pokud Pána do svých srdcí pouštíme, poznáváme, že jen On je naší stálou nadějí a štěstím a jediné, co po nás chce, je „pouze“ milovat jej.

Po Petrově zradě a pádech Ježíš Petrovi nevyčítal, jen se jej zeptal: „Miluješ mě?“ To se týká i nás hříšných. Prostá otázka, prostá odpověď. Je ale naše odpověď ano skutečně pravdivá? Jdeme za ním i přes strasti těchto dnů?

Zkusme si někdy projít křížovou cestu, jako bychom ji šli za Ježíše. Promítat si sem své pády do hříchů. Svou touhu je napravit. Jak znovu padáme do svých hříchů, potkáváme ve svém životě Šimona z Cyrény. Má společně se mnou nést kříž. Jsem i já tím Šimonem pro druhé? Co nám říká Veronika podávající roušku? Povzbuzuji i já ostatní? Kdo je pro mě svatá Veronika na mé křížové cestě? Jak jí děkuji? Obracím se na Pannu Marii? Pokuste se nad každým zastavením na procházce v přírodě takto uvažovat a rozjímát. Uvidíte, že pokud vše odevzdáte Bohu, můžete prožít své krásné osobní křížové cesty, které vás zavedou mnohem dál.

Přeji vám pozeňnaný velikonoční čas a radost z přítomného Ježíše Krista, děkuji otci Ondřejovi a všem za ochotu s láskou pracovat pro druhé, a to nejen v naší farnosti.

Eva Modlitbová

Úvaha o Vtělení

Když jsem se vrátila z víkendu pro mladé sestry, byla jsem plná nadšení o tom, jak jsme se bavili a sdíleli o životě s Ježíšem.

A protože toto setkání se konalo mezi různými vlnami pandemie spojené s covidem 19, bavili jsme se i tom, jak

někteří křesťané vnímají a prožívají tento čas. Kněz, který tam byl s námi, byl smutný z toho, že nejsme dobře vzděláváni v učení církve, že nežijeme podle evangelia. Někteří křesťané si stěžovali na zavřené kostely. Dokonce tato skutečnost pro ně byla tak silná, že ohrožovala jejich víru, protože když neviděli Ježíše v Eucharistii, jako by pro ně vůbec neexistoval, jak je to možné?

Zamýšlela jsem nad vědomím přítomnosti Boha ve mně a v druhých lidech. I pro mě, která si myslím, že žiji v blízkosti s Pánem, to bylo zpytování svědectví, jak já vnímám Boží vtělení, jak já žiji s Bohem ve svém srdci? Mohou ho druzí ve mně zahlédnout? Když se potkám s druhými, potkám se i s Bohem? Vidím Boha v druhých lidech?

Zmínila jsem se o těchto svých úvahách jedné své kolegyni v práci a ona mě pak oslovila, zda bych k tomu nenapsala krátký článek. Kývla jsem na to, ale neuvědomila jsem si, jak to pro mě bude těžké. A když už jsem se chystala k psaní, našla jsem na stránkách www.vaticannews.va článek od papeže Františka o Modlitbě s Písmem a tam bylo: „*Tak se Boží Slovo stává tělem – dovolím si užít tento výraz – tělem v těch, kdo je přijímají v modlitbě. V jednom starobylém textu se objevuje intuice, podle níž se křesťané natolik ztotožňují se Slovem, že i kdyby všechny Bible světa byly spáleny, bylo by možné se dobrat jejího „opisu“ ve stopách, které zanechalo v životě svatých. To je pěkně řečeno.*

Křesťanský život je současně dilem poslušnosti a tvořivosti. Poslušnosti, jelikož naslouchá Božímu slovu, a tvořivosti, neboť Duch svatý v nitru podněcuje k jeho uskutečňování a pokračování. Ježíš to říká na konci své

promluvy, tvořené podobnostvými, tímto přirovnáním: »Každý učitel Zákona, který se stal učedníkem nebeského království, je jako hospodář, který ze své bohaté zásoby – tedy ze srdce – vynáší věci nové i staré« (Mt 13,52). Písmo svaté je nevyčerpateľný poklad. Pán ať nám všem stále více umožňuje čerpat z něj modlitbou.“

Řekla jsem si, to je ono. „*Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.*“ (Jan 1,14). My žijeme nejen z eucharistie, ale i z Božího slova. I kdyby nám někdo zakázal chodit do kostela už navždycky, kdybychom z nějakých důvodů už nikdy nemohli přijmout eucharistického Ježíše, Slovo, které máme v srdci, v mysli, to nám nemůže nikdo vzít. To je ta Lásky, kterou jsme dostali v Ježíši: „*Dal jsem jim poznat tvé jméno a ještě dám poznat, aby v nich byla láska, kterou máš ke mně, a já abych byl v nich.*“ (Jan 17, 26).

Ježíš žije s námi, v nás: „*Také my jsme poznali lásku, kterou Bůh má k nám, a věříme v ni. Bůh je láska, a kdo zůstává v lásce, zůstává v Bohu a Bůh zůstává v něm.*“ (1. Janův 4, 16).

Nesme tedy toto svědectví všem, ke kterým přicházíme. I kdybychom nemohli třeba číst, neměli zrak, Boží slovo máme v srdci, když budeme žít s Bohem ve vztahu, jsme s Ním pořád. Můžeme si s ním povídat, mlčet, být s Ním jen tak, jako s naším nejbližším přítelem.

Výzvou pro dnešní dobu jsou pro mě dvě slova – DĚKUJ! MILUJ! Nechť si nás Pán vede a posiluje, ať dokážeme být pořád vděční, vždyť máme za co a dokážeme také opravdově milovat.

s. Josefka Renata Musilová OSF

Žehnání velikonočních pokrmů v rodinách na Boží hod Velikonoční

Žehnání pokrmů o Velikonocích souvisí se starou postní praxí, která zapovídala požívání nejen masa, ale i vajec a sýra. Zvláštní symboliku má velikonoční vejce – symbol života.

Protože ani letos nebude možnost žehnání pokrmů, přikládáme žehnací modlitbu

Pronáší ji zpravidla otec rodiny, úryvek z Písma může číst někdo jiný. Žehnací modlitbu neprovází ani znamení kříže, ani kropení svčcenou vodou.

Úryvek z Písma pro žehnání: *Lk 11,9–13*.

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

A tak vám pravím: Proste, a bude vám dáno; hleďte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno. Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno. Což je mezi vámi otec, který by dal svému synu hada, když ho prosí o rybu? Nebo by mu dal štíra, když ho prosí o vejce? Jestliže tedy vy, ač jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, čím spíše váš Otec z nebe dá Ducha svatého těm, kdo ho prosí!“?

Odp.: Amen

Žehnací modlitba pro požehnání pokrmů:

Požehnaný jsi, Hospodine, náš Bože, ty všechno naplňuješ svým požehnaním; shlédni na nás, když dnes o slavnosti zmrtvýchvstání tvého Syna děkujeme za tvé dary, které mají sloužit k uchování našeho pozemského života, a uč nás přijímat je z tvých rukou tak, aby všechno směřovalo k tvé oslavě.

Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Slovo redakce

Vážení a milí čtenáři našeho zpravodaje, jak již bylo zvykem, přinášíme vám v tomto čísle souhrn všeho, co se událo v minulém roce v našich farnostech.

Na konci roku jsme požádali o odpovědi na tři otázky, týkající se prožívání současného stavu pandemie, kdy je velmi omezeno společné slavení bohoslužeb. Protože doba pokročila, pokusili jsme se vaše odpovědi shrnout do našich příspěvků. S velkým překvapením ale i ostatní příspěvky obsahovaly podobné myšlenky. To vypovídá i naši neuhasínající naději a víře v dobrého Boha.

Farní zpravodaj 1/2021 nově přináší samostatný článek o ekonomické situaci ve

farnosti (dříve byly informace uvedeny u jednotlivých kostelů). Obecně lze říci, že farnosti v době pandemie přišly o více než třetinu sbírek a pak hospodaření vyšlo v některých položkách ztrátově i přesto všechno Vám děkujeme za vaše dary a štedrost.

Také bychom chtěli poděkovat všem, kteří v této těžké době pomáhají v kostelích a ve farnostech. Nemůžeme se scházet a řada z Vás musí riskovat zdraví. Děkujeme našemu otci Ondřejovi za jeho službu.

Krásné a radostné prožití velikonoční doby, ať vám Pán žehná

Vaše redakce Farního Zpravodaje

Velikonoce 2021 - bohoslužby

(pokud bude povoleno usnesením Vlády ČR)

1. 4.	Zelený čtvrtek	18:00 19:00	Velešovice – kostel sv. Barbory Rousínovec – kostel sv. Václava
2. 4.	Velký pátek	15:00	Rousínovec – kostel sv. Václava (<i>křížová cesta, poté obřady</i>)
3. 4.	Bílá sobota	20:00	Rousínovec – kostel sv. Václava (<i>velikonoční vigilie*</i>)
4. 4.	Velikonoční neděle	8:00	Rousínov - kostel sv. Maří Magdaleny
	Boží hod velikonoční	9:30 11:00	Kr. Vážany – kostel sv. Filipa a Jakuba Velešovice – kostel sv. Barbory
5.4.	Velikonoční pondělí	8:00	Habrovany – kostel Nejsvětější Trojice

Pozn. Vzhledem k situaci, kdy má být zaplněný kostel z 10 % prosíme ty, kteří budou na velikonoční vigilii, ať prosím přenechají místo na mši svaté ostatním na Velikonoční neděli.

JAK POSTUPOVAT - důležité informace pro farníky

Rád bych vám zopakoval, jak postupovat při pořizování pohřbu, křtin a svateb, nebo v případě, že potřebujete potvrzení či listiny z farní kanceláře (o křtu, sňatku, doklad...).

Kontaktní údaje: Římskokatolická farnost Rousínov, Kroužecká 501/1, 683 01 Rousínov
(*Tato korespondenční adresa je stejná i pro farnost Kr. Vážany.*)

Kontakt.: **P. R.D. Andrzej Wasowicz** – tel: **604 487 737** a e-mail: rousinov@dieceze.cz

Křest

V případě křtu prosím rodiče dítěte o kontakt **telefonicky, út – pá mezi 9 – 16 hod.**

Svatba

U svatby prosím postupujte stejně, ale kontaktujte mne **nejpozději 3 měsíce před svatbou**, domluvíme si schůzku **telefonicky, út – pá mezi 9 – 16 hod.** Pokud znáte datum svatby, můžete si termín zarezervovat i rok dopředu.

Pohřeb

Ohledně úmrtí blízkého nejdříve kontaktujte lékaře, který potvrdí úmrtí a vystaví potřebné dokumenty. Následně oslovte pohřební službu, u které budete pořizovat pohřeb. Poté teprve kontaktujte **nejlépe telefonicky** faráře, abychom se domluvili na termínu pohřbu. Pokud bych Vám telefon nevzal, napište mi textovou zprávu.

Znění SMS může být např.: „Pane faráři, zemřel nám XY, prosím Vás, ozvěte se nám (jméno a příjmení).“ Jakmile to bude možné, okamžitě zavolám zpět. Po naší vzájemné domluvě dořešíte další podrobnosti.

Návštěva nemocných a zaopatření umírajících

Pokud máte v rodině starého nebo vážně nemocného člověka, je dobré se jej ptát i během delší doby, zda by chtěl přijmout svátosti. Pokud ano, informujte mě o tom **telefonicky, út – pá mezi 9 – 16 hod.** Za každým taktó nemocným jezdím, a tak jsou tito lidé vždy zaopatřeni i na poslední cestu. Proto je dobré poskytnout tuto milost Vašemu blízkému vždy včas.

Ostatní potvrzení a listiny z farní kanceláře

V případě vystavení potvrzení a listin (např. potvrzení o křtu, souhlas ke křtu v jiné farnosti, doklady ohledně svatby) mě, prosím, kontaktujte **telefonicky, út – pá mezi 9 – 16 hod nebo e-mailem**, sdělím Vám vše potřebné. V e-mailu uveďte telefonní číslo, jméno, adresu, datum narození, místo a přibližný rok křtu. Prosím, dokumenty si vyřizujte s časovým předstihem. V případě mé nemoci nebo nepřítomnosti (dovolená, duchovní obnova aj.), byste nemuseli mít doklady vystaveny včas.

Milí farníci, doufám, že tyto výše uvedené informace budou pro vás aspoň trochu užitečné. Chtěl bych poděkovat těm, kteří jsou ke mně vstřícní během jakéhokoliv jednání, a věřte, že jsem s Vámi neustále v modlitbách.

Váš Ondra – farář

